

Universitätsbibliothek Wuppertal

M. Tullii Ciceronis Orationes diligentius recognitae & aptiore serie repositae

Cicero, Marcus Tullius

Lutetiae Paris, 1522

In Pisonem. Oratio XXXVIII.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-431](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-431)

Oratio

prouidebo: si aliqd meū priuatū officiū, me nō ingratū esse prestabo. Atq; hoc velim probare oībus Patres Cōscripti: sed leuissime ferā, si forte aut his minus probaro, q meū inimicū repugnante vestra auctoritate texerūt: aut his, si q meū cū inimico suo reditū in gratiā vitu perabunt: cum ipsi & cum meo, & cum suo inimico in gratiam non dubitarint redire.

IN PISONEM. ORATIO XXXVIII.

Deest principium.

Iam ne vides bellua: iā ne sentis: quā sit hoīm querela frōtis tuā: nemo qrit Syrū nescio quē de grege nouitiorū factū esse Cōsulē. nō em̄ nos color iste seruilis, nō pilosae genē, nō dentes putridi deceperūt. oculi, supercilia, frons, vultus deniq; totus, q sermo qdā tacitus mētis est, hic in fraudē hoīes impulit: hic eos, qbus erat ignotus, decepit, fefellit, iduxit: pauci ista tua lutulēta vitia noueramus: pauci tarditatē ingenii, stuporē, debilitatēq; linguē: nūq; erat audita vox in foro: nūq; periculū factū cōsiliū: nullū nō modo illustre, sed ne notū qdē factū aut militiē, aut domi. obrepisti ad honores errore hoīm, cōmendatione fumosarū imaginū, quarū simile habes nihil, prāter colorē. Is mihi etiā gloriabit, se oēs magistratus sine repulsa affecurum. mihi ista licet de me vera cū gloria prādicare, oēs em̄ honores populus Ro. mihi ipsi homini detulit. Nam tu cū Questor es factus, etiā q te nunq; viderant, tamē illum honorem nomini mandabāt tuo. Aedilis es factus: Pīso est a populo Ro. factus, nō iste Pīso. Pratura itē maioribus delata est tuis, notī erant illi mortui, te viuū nondū nouerat qsq; me cū Questorē in primis, Aedilē priorē, Pratorem primū cunctis suffragiis Populus Ro. faciebat, homini ille honorem, non generi, moribus, non maioribus meis, virtuti perspectē, non audite nobilitati deferebat. Nā qd ego de cōsulatu loquar: parto vis, an ne gesto: miserum me, cum hac me peste atq; labe cōfero: sed nihil cōparandī causa loquar: ac tamē ea, quā sunt lōgissime disuncta, comprehendam. Tu Consul es renunciatus (nihil dicam grauius q̄ quod omnes fatent) impediris Reip. rēporibus, dissidentibus Consf. Cesare & Bibulo: cū hoc non recusares, quin hi a qbus dicebare Consul, te luce dignū non putarēt, nisi nequior q̄ Gabinius extitisses. Me cuncta Italia, me omnes ordines, me vniuersa ciuitas non prius tabella, q̄ voce priorē Consulē declarauit. Sed omitto vt sit factus vterq; nostrū. sit sane fors domina campī. magnificētius est dicere, quēadmodum gesserimus consulatū, q̄ quēadmodum ceperimus. Ego Calend. Ianu. Senatū & bonos omnes legis Agrariā, maximatūq; largitionū metu liberaui. ego agrū Campanum, si diuidi non oportuit, cōseruaui: si oportuit, melioribus auctoribus reseruaui. ego in C. Rabirio perduellionis reo XL. annis ante me Consulē interpositā Senatus auctoritatem sustinui contra inuidiā, atq; defendi. ego adolescentes bonos & fortes, sed vsos ea conditione fortunā, vt si essent magistratus adepti, Reip. statū cōuulsuri viderētur, meis inimicitis, nulla Senatus mala gratia, comitiorū ratione priuaui. Ego Antonii Collegā cupidū prouinciā, multa in Rep. molientē, patientia atq; obsequio meo mitigauī. ego prouinciā Gallia Senatū auctoritate, exercitu, & pecunia instructā, & ornatā, quā cū Antonio cōmunicauī: q̄ ita existimabā tēpora Reip. ferre: in cōcione deposui reclamāte populo Ro. ego L. Catilinā cēdē Senatus, interitū vr̄bis, nō obscure, sed palā molierē, egredi ex vr̄be iussi: vt a quo legib; nō poteram, mōnib; tuti esse possem. ego tela extremo mēse cōsulatus mei intēra iugulis ciuitatis de cōiuratoz nefariis manib; extorsi. ego faces iā accēsas ad hui; vr̄bis incēditū cōprehēdi, protuli, extinxi. me Q. Catulus p̄iceps hui; ordinis & auctor publici cōsiliū frequētissimo Senatu parētem patriē nominauit. mihi hic vir clarissimus, q̄ propter te sedet, L. Gellius his audiētib; ciuicā coronā deberi a Rep. dixit. mihi togato Senatus, nō vt multis bene gestē, sed vt nemini, cōseruatē Reip. singulari gnē supplicationis deorū immortalū tēpla patefecit. ego cū in cōcione abiēs magistratu dicere a tribuno pl. phiberer, quē cōstituerā: cūq; is mihi tantūmō vt iurārē, pmitteret: sine vlla dubitatione iurauī, Rēp. atq; hāc vr̄bē mea vni; opa esse saluā. mihi populus Ro. vniuersus illa in cōcione nō vni; diei gratulationē, sed æternitatē immortalitatēq; donauit, cū meū iusiurādū tale, atq; tātū iurat; ipse vna voce & consensu approbauit. quo qdē tēpore is meus domū fuit e foro redit; vt nemo, nisi q̄ mecū esset, ciuū eē in nūero videret. Atq; ita est a me Cōsulat; pact; vt nihil sine cōsilio Senat; nihil nō approbāte pp̄lo Ro. egerim: vt semp in rostris Curia, in Senatu populū defenderim: vt mule

Vult; sermo qdā tacitus mētis.

Fumosae imagines.

Fors domina campī. Acta publica Cicero. in cōsulatu.

Propter te sedet.

In
titudinē cū principib;
larū meū. Aude nūc o
L. Lucellū, & C. Mar
fortissimo viro mort
conferā sed ille de
tuscōsulū facere v
auctoritate. Tu cū
tus fuisset, ludos fac
etiā oculo tuo digni
tace te, a P. Clodio
la, muriq; tranquill
sed immumerabilia q
inauditis, nefariisq;
est, cū tu interim bo
tia tuā tātis in nat
multū interest, prese
veret, an alios verat
cūctanti, dormiēti in
ramus: quadringent
potuit qdē nemo vni
to quoq; anno iudica
sepulta Cōsulatus tu
uente qdē te, qd ip̄m
ctus seruorū habebat
plo Castoris, ō prodi
fuit te Cōsule, atq; ci
cini, bustū legū oīm,
bus Ro. ciuitate om̄
stica, quē negari pos
comitiis tuis dederat
sti, sed oībus cōsiliis
sime p̄fusiisti. Mihi
ris esse Gabiniū: sin
cōiunxeris, sed a Se
lega meo. nihil esse
re vix audeo. vercor
cernat. dicā tamē. ip̄
nisi ne coenū: cū ad
dire, inuoluto capite
rione te vt valetud
nos causam cū accep
rū nidore, atq; fumo
sti. Idē illo fere bid
esses interrogatus q̄
Africanus, aut Ma
frontē sublato, altero
mo dignissimus, tuis
ne cōdemnas: nō em̄
animaduērio qdē, &
set, fueris illo tēpore
uandū, quid em̄ inter
tā Remp. prouinciā p
diū facientē cōsules a
Vos abrogatis: inter

titudinē cū principibus, Equestrē ordinē cū Senatu cōiunxerim. Exposui breuiter Consu-
 latū meū. Aude nūc o furia de tuo dicere, cuius sit inītiū ludī Cōpitalitiū, tū primū factū post
 L. Luscellū, & C. Mariū cōss. cōtra auctoritatē huius ordinis: quos Q. Metellus (facio iniuriā
 fortissimo viro mortuo, q̄ illū, cui paucos pares hac ciuitas tulit, cū hac importuna bellua
 conferā) sed ille designatus cōsul, cū qdā Tribunus pl. suo auxilio magnos ludos cōtra Senā
 tuscōsultū facere iussisset, priuatus fieri veruit: atq; id, qd̄ nōdū potestate poterat, obtinuit
 auctoritate. Tu cū in Cal. Ian. Cōpitalitiorū dies icidissent, Sex. Clodiū, q̄ nūq̄ antea p̄textā
 tus fuisset, ludos facere, & p̄textatū volitare passus es, hoīem impurū, atq; nō mō facie, sed
 etiā oculo tuo dignissimū. Ergo his fundamētis positis cōsulatū tui, triduo post inspectate &
 tacete te, a P. Clodio, fatali portēto, prodigioq; Reip. lex Heliā & Fusia euerfa est, ppugnaci-
 la, muriq; tranquillitatis, atq; otii: collegia, nō ea solū, quę Senatus sustulerat, restituta sunt,
 sed innumerabilia quedā noua ex omī fece vrbis ac seruītio cōcitata, ab eodē hoīe in stupris
 inauditis, nefariisq; versato, vetus illa magistra pudoris & modestię seueritas cēsoria sublata
 est, cū tu interim bustū Reip. q̄ te Cōsulē tū Romę dicis fuisse, verbo nūq̄ significaris senten-
 tiā tuā tātis in naufragiis ciuitatis. Nōdū quę feceris, sed quę fieri passus sis, dico: neq; vero
 multū interest, p̄sertim in cōsule, vtrū ipse perniciosis legibus, improbīs cōcionibus Rēpu.
 vexet, an alios vexare patiat. An potest vlla esse excusatio nō dicā male sentienti, sed sedēti,
 cūctanti, dormiēti in maximo Reip. motu Cōsulī: cētū prope annos legē Heliā & Fusiā tenue-
 ramus: quadringentos iudiciū rationēq; Censoriā, quas leges ausus est nō nemo improbus,
 potuit qdē nemo vnq̄ cōuellere: quā potestatē minuere, quō minus de moribus nostris quin-
 to quoq; anno iudicare, nemo tam effuse petulās conatus est: hęc sunt o carnifex in gremio
 sepulta Cōsulatus tui. Persequere cōnexos his funeribus dies, pro Aurelio tribunali ne cōni-
 uente qdē te, qd̄ ipsum esset scelus, sed etiā hilarioribus oculis q̄ solitus eras, intuente, dele-
 ctus seruorū habebat ab eo, q̄ nihil sibi vnq̄ nec facere, nec pati turpe esse duxit: arma in tem-
 plo Castoris, o proditor tēplorū oīm, vidente te cōstituebant ab eo latrone, cui tēplum illud
 fuit te Cōsule, arx ciuiū perditorū, receptaculū veterū Catilinā militū, castellū forensis latro-
 cinii, bustū legū oīm, ac religionū. Erat nō solū domus mea, sed totū Palatiū Senatu, Equiti-
 bus Ro. ciuitate omni, Italia cuncta, refertū: cū tu nō modo ad eū Ciceronē (mitto em̄ dome-
 stica, quę negari possunt, hęc cōmemoro quę sunt palā) non modo inquā ad eū, cui primam
 comitiis tuis dederas tabulā p̄rogatiuę, quę in Senatu sententiā rogabas tertiū, nūq̄ aspira-
 sti, sed oībus cōsiliis, quę ad me opprimendū parabant, nō interfuisti solū, verū etiā crudelīf-
 sime p̄fuisisti. Mihi vero ipsi corā genero meo propinquo tuo, quę dicere ausus es: egere fo-
 ris esse Gabiniū: sine prouincia, stare nō posse: sp̄m habere a tribuno ple. si tua cōsilia cū illo
 cōiunxeris, sed a Senatu qdē desperasse, huius te cupiditati obsequi, sicuti ego fecissem in col-
 lega meo, nihil esse qd̄ p̄sidiū cōsulū implorare, sibi quęq; cōsulere oportere. Atq; hęc dice-
 re vix audeo. vereor ne q̄ sit, q̄ istius insignē nequitia frontis inuolutā integumentis nōdum
 cernat, dicā tamē, ipse certe agnoscat, & cū aliquo dolore flagitiorū suorū recordabit. Memi-
 nisti ne cōnū: cū ad te quinta fere hora, cū C. Pisone venissem, nescio quo e gurgustio te pro-
 dire, inuoluto capite, soleatū: & cū isto ore foetido teterrimā nobis popinā inhalasses, excusa-
 tione te vti valetudinis: q̄ diceres, vinolentis te q̄busdā medicaminibus solere curari: quam
 nos causam cū accepissemus, qd̄ em̄ facere poteramus: paulisper stetimus in illo ganearū tua
 rū nidore, atq; fumo, vnde tu nos cū improbissime respōdendo, tū turpissime eructādo eieci-
 sti. Idē illo fere bīduo productus in concionē ab eo, cui sic æquatū p̄bebas cōsulatū tuū, cū
 esses interrogatus qd̄ sentire de consulatu meo, grauis auctor, Calatinus credo aliquis, aut
 Africanus, aut Maximus, & nō Cesonius Semiplacētinus Caluentius, respondes, altero ad
 frontē sublato, altero ad mentū depresso sūpercilio, crudelitātē tibi nō placere. hic te ille ho-
 mo dignissimus, tuis laudibus collaudauit. Crudelitatis tu furcifer Senatū Cōsul in concio-
 ne cōdemnas: nō em̄ me, q̄ Senatū parui, nam relatio illa salutaris & diligēs fuerat consulis:
 animaduersio qdē, & iudiciū, Senatus, quę cū reprehēdis, ostēdis qualis tu, si ita forte accidis-
 set, fueris illo tēpore cōsul futurus. stipēdio mehercule & frumento Catilinā esse putas in-
 uandū, quid em̄ interfuit inter Catilinā, & eū, cui tu Senatus auctoritatē, salutē ciuitatis, to-
 tā Remp. prouincię p̄mio vendidisti: quę em̄ L. Catilinā conantē cōsul prohibui, ea P. Clo-
 diū facientē cōsules adiuuerūt. voluit ille Senatū interficere, vos sustulistis: leges incendere,
 vos abrogastis: interire patriā, vos adiuuistis. Quid est vobis cōss. gestū sine armīs: incendere

Cēsoria se-
 ueritas,
 magistra
 pudoris &
 modestiæ.

Tabula p̄-
 rogatiuæ.

Gurgustū
 Inhalare
 popinam,
 Ganearū
 nidor.

Oratio

illa cōiuratorū manus voluit vrbē, vos eius domū, quē propter vrbis incensa nō est. ac ne illi qdē, si habuissent vestri similit̄ cōsulē, de vrbis incendio cogitassent. non em̄ se tectis priuare voluerūt: sed his stantibus, nullū domiciliū scelerī suo fore putauerūt. cēdē illi ciuī, vos seruiturē expetistis. hic vos etiā crudeliores. huic em̄ populo ita fuerat ante vos Cons. libertas insita, vt emori potius, q̄ seruire prestaret. Illud vero geminū cōsiliis Catilinē, & Lētulī, q̄ me domo mea expulistis: Cn. Pompeiū domū suā cōpulistis. neq̄ em̄ me stāte & manēte in vrbis vigilia, neq̄ resistente Cn. Pompeio omniū gentiū victore, vnq̄ se illi Rēp. delere posse dixerunt. a me qdē etiā pēnas expetistis, q̄bus cōiuratorū manes mortuorū expiaretis: om̄e odiū inclusum nefariis sensib⁹ impiorū in me profudistis. quorū ego furori nisi cessissem, in Catilinē busto vobis ducibus maētatus essem. Quod aut̄ maius iudiciū expectatis, nihil inter vos & Catilinā interfuisse: q̄ q̄ eandem illā manū ex intermortuis Catilinā reliquiis cōcitastis: q̄ oēs vndiq̄ perditos collegistis: q̄ in me carcerē effudistis: q̄ cōiuratos armastis: q̄ eorū ferro meū corpus, atq̄ omniū bonorū vitā obicere voluistis. Sed iam redeo ad preclarā illā cōcionem tuā. Tu es ille, cui crudelitas displicet: cui, cū Senatus luctū ac dolorē suum vestis mutatione declarandū censuisset, cū videres moerere Rēp. amplissimi ordinis luctu, o noster misericors qd facis: qd nulla in barbaria q̄q̄ Tyrānus. omitto em̄ illud, cōsulē edicere, vt Senatus senatuscōsulto ne obtēperet. quo foedius nec fieri nec cogitari quicq̄ potest. ad misericordiam redeo eius, cui nimis videt̄ Senatus in cōseruāda patria fuisse crudelis. Edicere est ausus cū illo suo pari, quē tamē oibus vitiis superare cupiebat: vt Senatus, cōtra q̄ ipse censuisset, ad vestitū rediret. q̄ hoc facit vlla in Scythia Tyrannus, vt eos, quos luctu afficeret, lugere nō sineret: moerorē relinqs, moeroris aufers insignia. eripis lachrymas nō cōsolādo, sed minādo. Q̄ si vestē nō publico cōsilio Patres Cōscripti, sed priuato officio, aut misericordia mutauissent, tamē id iis nō licere per interdīta crudelitatis tuę, potestatis erat nō ferēde. cū vero id Senatus frequēs cōsuisset, ordines reliq̄ iā ante fecissent, tu ex tenebricosa popina Cōsul extractus, cū illa saltatrice tonsa, Senatū Reip. occasum atq̄ interitū lugere vetuisti. At quarebat etiam paulo ante de me, quid suo mihi opus fuisset auxilio: cur non meis inimicis, meis copiis restituissem: quasi vero non modo ego, qui multis sępe auxilio fuisset, sed quisq̄ tam inops fuerit vnq̄, qui isto non modo propugnatore tutiorem se, sed aduocato aut adstipulatore paratiorē fore putaret. Ego istius pecudis, ac putidę carnis cōsilio scilicet, aut praesidio niti volebam: ab hoc eiecto cadauere q̄q̄ mihi aut opis, aut ornamenti expectabā: cōsulē ego tū requirebā: cōsulē inquā, nō illū qdē, quē in hoc animali inuenire nō possem, q̄ tantā Reip. causam grauitate & cōsilio suo tueret, sed q̄ tāq̄ truncus atq̄ stipes, si stetit modo, posset sustinere tamē titulū cōsularis. cū em̄ esset oīs causa illa mea cōsularis, & Senatoria, auxilio mihi opus fuerat & cōsulis, & Senatus. quorū alterū etiā ad perniciē meā erat a vobis cōsulibus cōuersum, alterū Reip. penitus ereptū. Attamē si cōsiliū exquiris meū, neq̄ ego cessissem, & me ipsa suo cōplexu patria tenuisset, si mihi cū illo bustuario gladiatore, & tecū, & cū Collega tuo decertandū fuisset. alia em̄ causa prestatissimi viri Q. Metelli fuit: quē ego ciuē meo iudicio cū deorū imortalīū laude cōiungo: q̄ C. illi Mario fortissimo viro & cōsulī, & sextum cōsulī, & eius inuictis legionibus ne armis cōsigeret, cedēdū esse duxit. Quod mihi certamē esset huiusmodi: cū C. Mario scilicet: aut cū aliquo pari: an cū altero barbato Epicureo: cū altero Catilinā laternario: quos neq̄ hercule ego, neq̄ superciliū tuū, neq̄ Collegę tuī Cymbala, ac Crotalia fugi: neq̄ tā fui timidus, vt q̄ maximis turbinibus, ac fluctibus Reip. nauē gubernassem, saluāq̄ in portu collocassem, frōtis tuę nubeculā, tū collegę tuī cōtaminatū spiritū pertimescerē. alios ego vidī vētos: alias prospexi animo procellas: aliis impendētibus tempestatibus, nō cessi, sed his vnū me pro oīm salute obrulī. Itaq̄ discessu tū meo omēs illi nefariū gladii de manibus crudelissimis exciderūt. cū qdē tu, o vecors & amens, cū oēs boni abditi, in clusiq̄ moererēt, tēpla generēt, tecta ipsa vrbis lugerēt, cōplexus es illud funestum animal ex nefariis stupris, ex ciuili cruore, ex omniū scelerū importunitate, & flagitiorū impunitate cōcretū. atq̄ eodē in tēplo, eodē & loci vestigio, & tēporis, arbitria nō mei solū, sed patrię funeris abstulisti. Quid ego illorū dierū epulas, qd latitiā & gratulationē tuā, qd cū tuis sordidissimis gregibus intēperatissimas perpotationes praedicē: q̄s te illis diebus sobriū: q̄s agentē aliquid, qd eēt libero dignū: q̄s deniq̄ ī publico vidit: cū collegę tuī dom⁹ cātu, & cymbalis psonaret: cūq̄ ipse nudus ī cōiuiuo saltaret: ī quo ne tū qdē, cū illū suū saltatoriū versaret orbē, fortunę rotā ptimescebat. hic aut̄ nō tā cōcinnus helluo, nec tā musicus, iacebat in suo Gręcorū

Geminum
consiliis
Catilinæ.

Intermor-
tua reli-
quia.

Sextū con-
sulī.

Laternari⁹
Cymbala,
Crotalia.

Perpotat-
iones.
Orbis sal-
tatorius.
Suo Græ-
corum.

In

ferore atq̄ vino. qd
nū ferbat: in quo
mētione facies cōsul
in toga, & pteata esse
st: huius tu Clodius
filio, fide grauitate
sulē esse patem, qui
Romę ne reges quid
to: arma in tēplo Ca
bus, a coniuatorū
cū Equites Ro. releg
cā, sed ne lugere qd
torē patrię iudicā
cā auxilio vestro, qd
Qui latrones igitur
minabuntur: Magnū
capiūt angustię pect
sustinet, nō insolētia
audiebā, te vt primū
rea illo Iubellio aliq̄
non fuit, at fuit pōp
niq̄ si vidissent Duū
madētes cincinnōq̄ fi
q̄ nūc est, spēdidissim
multitudine redund
mei: cuius cōsilio cū
inaurata statua dona
bitabant: me & pra
tē principē Cn. Pom
An tu eras consul: c
stigante te. Et qd in
lo ipso tempore ap
parefeceras, sedebas
ne ipse Consul min
tuit: quisq̄ in curi
randus est ille annu
rent boni, vis latro
tuo & Gabinii sceler
naturę tuę sordib⁹
meritū ciuē, & suū p
rat, atq̄ auxerat, diu
probitate victus Gab
late, deinde nō libe
dē in spectaculo mir
cū fieri putabat: im
auctoritatē summi v
tore pugnabat. tu sc
uinciatū ioceras, fra
exercitū, si pecuniā er
q̄ praberet. itaq̄ in
deniq̄ cū ferro ad Sen
auduit nō modo act
te fuisse parasitū
omniū gentiū partes

foetore atq; vino. qđ qđe istius in illis Reip. luctib⁹, quasi aliqđ Lapitharū aut Cētauroꝝ cōi-
 niū ferebat: in quo nemo pōt dicere, vtrū iste plus biberit, an vomuerit, an effuderit. Tu etiā
 mētionē facies cōsulatus tui: aut te fuisse Romę Cōsulē dicere audebis: quid: tu in lictorib⁹,
 in toga, & p̄trea esse cōsulatū putas: quæ ornāmēta etiā in Sex. Clodio te Cōsule esse volui-
 sti: huius tu Clodiani canis insignibus cōsulatū declarari putas: aīo cōsulē esse oportet, con-
 silio, fide, grauitate, vigilantia, cura, toto deniq; munere consulatus, omni officio. ego con-
 sulē esse putem, qui Senatū esse in Rep. nō putauit: & sine eo cōsilio cōsulē numerē, sine quo
 Romę ne reges quidē esse potuerūt: Eteñ illa iā omitto. cum seruorū delectus habere in fo-
 ro: arma in tēplo Castoris luce, & palā cōportarent: id autē tēplū sublato aditu, reuulsis gradi-
 bus, a coniuratorū reliquiis, atq; a Catilinę p̄uaricatore quondā, tū vltore, armis teneret:
 cū Equites Ro. relegarent: viri boni lapidib⁹ e foro pellerent: Senatui nō solū iuuare rēpubli-
 cā, sed ne lugere qđe liceret: cū ciuis is, quē hic ordo assentiēte Italia, cūctisq; gētib⁹ cōserua-
 torē patriæ iudicaret, nullo iudicio, nulla lege, nullo more, seruitio atq; armis pelleret, nō dī-
 cā auxilio vestro, qđ vere licet dicere, sed certe silētio: tū Romę fuisse cōsules qđ existimabit:
 Qui latrones igitur, si qđe vos Consules, qui p̄dones, qui hostes, q; proditores, q; tyranni no-
 minabuntur: Magnū nomē est, magna species, magna dignitas, magna maiestas Consulis: nō
 capiūt angustię pectoris tui, non recipit leuitas ista, non egestas animi, nō infirmitas ingenii
 sustinet, nō insolētia rerū secūdarū tantā p̄sonā, tā grauē, tā seuerā. Seplasia mehercle, vt dici
 audiebā, te vt primū aspexit, Cāpanū cōsulē repudiāuit. audierat Decios, Magios, & de Tau-
 rea illo Iubellio aliquid acceperat: in qbus si moderatio illa, quę in nostris solet esse cōsulib⁹,
 non fuit, at fuit pōpa, fuit species, fuit incessus, saltem Seplasia dignus, & Capua. Gabiniū de-
 niq; si vidissent Duūuirū vestri illi vnguentarii, citius agnouissent. erāt illi compti capilli, &
 madētes cincinōꝝ fimbrię, & fluētes pulsatęq; buccę dignę Capua, sed illa vetere. nā hęc qđe,
 q̄ nūc est, splēdidissimorū hominū, fortissimorū virorū, optimorū ciuiū, mihiq; amicissimorū
 multitudine redundat. quorum Capuę te p̄textatū nemo aspexit, q non gemeret desiderio
 mei: cuius cōsilio cū vniuersam Remp. tum illam ipsam vrbem meminērant esse seruata. me
 inaurata statua donarāt: me patronū vnū ascuerāt: a me se habere vitā, fortunas, liberos, ar-
 bitrabant: me & p̄sentem cōtra latrocinii tuū suis decretis legatisq; defenderūt, & absen-
 tē principē Cn. Pompeio referente, & de corpore Reip. tuorū scelerū tela reuellēte, reuocarūt.
 An tu eras consul: cum in palatio mea domus ardebat, nō casu aliquo, sed ignib⁹ iniectis, in-
 stigante te. Et qđ in hac vrbe maius vnq; incendiū fuit, cui non Consul subuenerit: At tu il-
 lo ipso tempore apud socrū tuam prope a meis aedibus, cuius domum ad meā exhauriendā
 patefeceras, sedebas non extinctor, sed auctor incendii, & ardentes faces furis Clodianis pe-
 ne ipse Consul ministrabas. An vero reliquo tempore Consulem te quisq; dixit: quisq; tibi pa-
 ruit: quisq; in curiam venienti assurrexit: quisq; consulenti respondendum putauit: nume-
 randus est ille annus deniq; in republica: cū obmutuisset Senat⁹, iudicia conticuissent, mœre-
 rent boni, vis latrocinii vestri tota vrbe volitaret, neq; ciuis vn⁹ ex ciuitate, sed ipsa ciuitas
 tuo & Gabiniū sceleri, furorūq; cessisset. At ne tū qđe emeristi lutulente Cēsioni ex miserrimis
 nature tuę sordib⁹, cū exp̄recta tadē virt⁹ clarissimi viri celeriter & verū amicū, & optime
 meritū ciuē, & suū pristinū morē requisuit: neq; est ille vir passus, ī ea Rep. quā ipse decora-
 rat, atq; auxerat, diuti⁹ vestrorū scelerū pestē morari. cū tñ ille, qualiscūq; est, q est ab vno te ī
 probitate victus Gabini⁹, collegit ipse se vix: sed collegit tñ, & cōtra suū Clodiū primū simu-
 late, deinde nō libēter, ad extremū tñ pro Cn. Pompeio vere vehemēterq; pugnavit. quo qui-
 dē in spectaculo mira Reip. æquitas erat: vter eorū perisset, tanq; lanista, in eiusmodi pari lu-
 crū fieri putabat: immortalē vero quęstū, si vterq; cecidisset. sed ille tñ agebat aliqd, tuebatur
 auctoritatē summi viri: erat ipse sceleratus, erat gladiator: cū scelerato tñ & cū pari gladia-
 tore pugnabat. tu scilicet homo religiosus, & sanctus, scēdus, qđ meo sanguine in pactiōe p̄-
 uinciarū iecerat, frangere noluit. cauerat enim sibi ille forori⁹ adulter, vt si tibi puinciam, si
 exercitū, si pecuniā ereptā ex Reip. viscerib⁹ dedisset, omnium suorū scelerū sociū te, adiutorem
 q; p̄beres. itaq; in illo tumultu fracti fascēs, ictus ipse: quotidie tela, lapides, fuga: dephēsus
 deniq; cū ferro ad Senatū is, quē ad Cn. Pompeiū interimendū collocatū fuisse cōstabat. Et qs
 audiuit nō modo actionē aliquā, aut relationē, sed vocem oīno, aut querelā tuā: Cōsulem tu
 te fuisse putas: cuius in imperio, qui Remp. Senatus auctoritate seruaret: idēq; in Italia q oīs
 omnium gentiū partes tribus triumphis deuinxerat: is se in publico tuto statuit esse nō posse.

Consul qs
dicendus.

Seplasia.

Lanista.

Sororius
adulter.

Ad senatū
dephēsus

Oratio

Referre ad
Senatum.

An tum eratis Cōsules: cū quācūq; de re verbum facere cōperatis, aut referre ad Senatum, cunctus ordo reclamabat: ostendebatq; nihil esse vos acturos, nisi prius de me retulissetis: cū vos q̄q; scēdere obstricti tenebamini, tamen cupere vos diceretis, sed lege īpediri. quæ lex priuatis hominibus, esse lex non videbat, iniusta per seruos, incisa per vim, imposita per latrocinium, sublato Senatu, pulsus e foro bonis omnibus, capta Rep. contra omnes leges, nullo scripta more: hanc q; se metuere dicerent, Consules, nō dicam animi hominū, sed fasti vlli ferre possunt! Nam si illam legem nō putabatis, quæ erat, cōtra oēs leges, indemnati ciuis, atq; in regri capitis, honorūq; tribunitia proscriptio: hac tamen obstricti pactione tenebamini: quis vos nō modo Consules, sed liberos fuisse putet: quorū mens fuerit oppressa præmio, lingua astricta mercede! Sin illā vos solī legē putabatis, quisq; vos consules tūc fuisse, aut nūc eē Cōsulares putet: qui eius ciuitatis, in qua in principū numero vultis esse, non leges, non īnituta, non mores, non iura noritis! An cū proficiscebamini paludati in prouincias vel emptas, vel ereptas: cōsules vos quisq; putauit! Itaq; credo, si minus frequētia sua vestrū egressum orando, atq; celebrando: at omnibus saltem bonis, vt consules, nō tristissimis, vt hostes aut peditores persequerent. Tu ne etiam immanissimū ac scēdissimum monstrum ausus es meum discessum illū testem sceleris, & crudelitatis tuę, maledicti & contumelię loco ponere! Quo q; dē tempore cepi P.C. fructū immortalē vestrī in me & amoris & iudiciū: qui non admurmuratione, sed voce, & clamore, abiecti hominis, & semiuuii furorem perulatiāmq; fregistis. Tu luctum Senatus, tu desiderii equestris ordinis, tu squalorē Italia, tu curiæ taciturnitatē annuā, tu silētiū p̄petuū iudiciorū, ac fori, tu cætera illa in maledicti loco pones, q̄ meus discessus Reip. vulnera inflixit: q; si calamitosissim⁹ fuisset, tū misericordia dignior, q̄ cōtumelia: & cū gloria poti⁹ esse cōiūct⁹, q̄ cū p̄bro putaret: atq; ille, dolor me⁹ dūtaxat, vestrū qdē scelus, ac dedecus haberet. Tū vero forsitan hoc, qd̄ dicitur⁹ sū, mirabile auditu esse videat, sed certe id dicā, qd̄ sentio. Cū tantis a vobis P.C. beneficiis affectus sim, tantis honoribus: non modo illam calamitatem esse nō duco, sed si qd̄ mihi potest a Rep. esse seiunctum, qd̄ vix pōt, priuatim ad meum nomen augendū: optandam duco mihi fuisse illam, expectandamq; fortunam. Atq; vt tuū lētissimum diem cū tristissimo meo cōferam, vtrū tandem bono viro & sapienti optabilius putas, sic exire a patria, vt omnes sui ciues salutem, incolumitatem, reditū p̄sent, qd̄ mihi accidit: an qd̄ tibi proficiscenti euenit, vt omnes execrarentur, male p̄carent, vnā tibi illam viam & perpetuam esse vellent: mihi mediūssidius in tanto omnium mortaliū odio iusto p̄sertim & debito, quauis fuga potius, q̄ vlla prouincia esset optatior. Sed perge porro, nam si illud meū turbulentissimū tēpus profectionis, tuo tranquillissimo p̄stat, quid cōferam reliqua: quæ in te dedecoris plena fuerunt, in me dignitatis! Me Calendis Ian. qui dies post obitum occasumq; nostrum Reip. primus illuxit, frequentissimus Senatus, cōcursu Italia, referente clarissimo, atq; fortissimo viro P. Lentulo, cōsentiente populo Ro. atq; vna voce reuocauit. me idem Senatus exteris nationibus, me legatis, magistratibusq; nostris auctoritate sua consularibus literis, non vt tu nuper dicere ausus es, orbatum patria, sed vt Senatus illo ipso tempore appellauit, ciuem conseruatorem Reip. commendauit. ad meam vnus salutem Senatus auxilium omnium ciuium cuncta ex Italia, qui Remp. saluā esse vellent, Cōsulis voce & literis implorandum putauit. mei capitis seruādi causa Romā vnō tēpore quasi signo dato Italia tota cōuenit. de mea salute P. Lētulī p̄stātissimi viri, atq; optimi Cōsulis, Cn. Pompeii clarissimi, atq; inuictissimi ciuis, cæterorumq; principum celeberrimę & gratissimæ conciones fuerunt. de me Senatus ita decreuit, Cn. Pompeio auctore, & eius sententię principē, vt si quis impedisset reditum meum, in hostium numero putaretur: hisq; verbis eade de me Senatus auctoritas declarata est, vt nemini sit triumphus honorificentius, q̄ mihi salus restitutioq; perscripta. de me, cum omnes magistratus promulgassent, præter vnum Prærorem, a quo non fuit postulandum, fratrem inimici mei, præterq; duos de lapide emptos Tribunos plebis: legem comitiis Centuriatis tulit P. Lentulus consul de Collegæ Q. Metelli sententiā: quem mecum eadem Respub. quæ in Tribunatu eius disiunxerat, in Consulatu virtute optimi, ac iustissimi viri, sapientięq; coniunxit. Quę lex quemadmodum accepta sit, quid me attinet dicere: ex vobis audio nemini ciui vllam, quo minus adesset, satis iustam excusationem esse visam: nullis comitiis vnq; multitudinem hominum tantā neq; splendidiorē fuisse. hoc certe video, qd̄ indicant tabulæ publicæ, vos rogatores, vos distributores, vos custodes fuisse tabularum: & quod in honoribus vestrarum propinquorum nō facitis, vel etiam

De lapide
empti.

ris excusat idē, vel h
Episcure noster ex h
puiciā Cōsulare fin
Cesaris iustissima at
gē p̄ter te, & Coll
ta, habebas exerciti
cōscripserat. atari
gesserit quēro: qui v
ptas, nō imperatas:
legē prædico: mox,
spoliata fortuna cō
mittit, qui nullas a
p̄fertim, q̄ tantis b
prouincia fuerint, q
nemo redit, q̄ inco
tas est hic vulturū
bulas Romā cū lau
postulauit: nihil em
scribere, ad eū ordin
derint, iudēq; silēti
te videri nullo pud
cōsiliū, q̄ aut te vider
corū. Q; si nō tuis
dem erat actū, aut g
oporteret: vexatio
rum depopulatio: an
teritus, ferro, fame, f
quior inuētus es, q̄
helluo natus abdo
nobiscū & volūtate
fer aliud nihil in ill
ausus est, quid em
tales, tu ne etiā, at
ris: vestrā extollit
fuerit municipiorū
tū, ordinūq; omniū
tem sempiternas fu
xos viderē, maiore
est supplicii putand
etiā illi tui dicūt v
gita ingurgitasses
ipsi, q̄ mala dolore
succēs ignibus
tutis esse vim volū
supplicii: id mea se
oppressa mens cōsci
hi ille, M. Regulus, q
uerūt, supplicio vid
nēsiū pauidū, Aph
non culpa, suppliciu
sape feci, in quo di
p̄carer. Thyetia ill
gio expulsus vīpū
bo sanie sanguine at

ris excusatioe, vel honoris, id in salute mea nullo rogare vos vestra sponte fecistis. Confer nunc Epicure noster ex hara pducte, non ex schola, confer, si audes, absentiam tuam, cum mea. Obtinisti puiciam Consulari finibus iis, quos lex cupiditatis tue, non quos lex generi tui pepigerat. nam lege Cesaris iustissima, atque optima, populi liberi, plane & vere erant liberi: lege autem ea, quam nemo legem preter te, & Collegam tuum putavit, omnis erat tibi Achaia, Thessalia, Athenae, cuncta Graecia addita. habebas exercitum tantum, quantum tibi non Senatus, aut populus Romanus dederat, sed quantum tua libido conscripserat. ararium exhauseras. Quas res gessisti in Impio, exercitu, puiciam consulari: quas res gesserit quero: qui ut venit statim, non dum commemoro rapinas, non dum exactas pecunias, non captas, non imperatas: non necesse sociorum, non caedem hospitum, non perfidiam, non immanitatem, non scelera praedico: mox, si videbitur, ut cum fure, ut cum sacrilego, ut cum sicario disputabo: nunc meam spoliata fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris. Quis unquam provinciam cum exercitu obtinuit, qui nullas ad Senatum literas miserit: tantam vero provinciam cum tanto exercitu, Macedonia praesertim, quam tantis barbarorum gentibus attingit, ut semper Macedonibus imperatoribus iidem fines provinciae fuerint, qui gladios atque pilorum, ex qua aliquot Praetorio Imperio, Consularis quidem nemo rediit, qui incolumis fuerit, qui non triumpharet. est hoc novum, multo illud magis appellaturus est hic vulturius illius provinciae (si diis placet) Imperator, ne tum quidem Paule noster tabulas Romae cum laurea mittere audebas: nisi inquit, quis unquam recitavit: quis ut recitarentur, postulavit: nihil enim mea refert, utrum tu conscientia oppressus scelerum tuorum nihil unquam ausus sis scribere, ad eum ordinem, quem despexeras, quem afflixeras, quem deleueras: an amici tui tabulas abderint, iidemque silentio suo temeritate atque audaciam tuam condemnarint. Atque haud scio an malim te videri nullo pudore fuisse in literis mittendis, an amicos tuos plus habuisse & pudoris & consilii, quam aut te videri pudetioris fuisse quam soles, aut tuum factum non esse condemnatum iudicio amicorum. Quod si non tuis nefariis in hunc ordinem contumeliis, in perpetuum tibi Curiam preclusisses, quod tandem erat actum, aut gestum in illa provincia, de quo ad Senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret: vexatio Macedoniae: an oppidorum turpis amissio: an sociorum direptio: an agrorum depopulatio: an munitio Thessalonicae: an obsessio militaris viae: an exercitus nostri interitus, ferro, fame, frigore, pestilentia: Tu vero qui ad Senatum nihil scripseris, ut in urbe nequior inuentus es, quam Gabini, sic in provincia paulo tamen quam ille demissior. nam ille gurges atque helluo natus abdomini suo, non laudat, atque gloriatur: cum Equites Romanos in provincia, cum publicanos nobiscum & voluntate, & dignitate coniunctos, omnes fortunis, multos fama, vitamque privasset: cum egisset aliud nihil in illo exercitu, nisi ut urbes depopularet, agros vastaret, exhauriret domos: ausus est, quid enim ille non auderet: a Senatu supplicationem per literas postulare. O dii immortales, tu ne etiam, atque adeo vos geminae voragines, scopulique Reipublicae, vos meam fortunam deprimatis: vestram extollitis: cum de me ea senatusconsulta absente facta sint, eae condiciones habite, is motus fuerit municipiorum & coloniarum omnium, ea decreta publicanorum, ea collegiorum, ea denique generum, ordinumque omnium, quae ego non modo optare nunquam audeo, sed cogitare non possem: vos autem semperternas foedissime turpitudinis notas subieritis. An ego, si te & Gabinium cruci suffixos viderem, maiore afficerer latitia ex corporis vestri laceratione, quam afficior ex infamia: nullum est supplicium putandum, quo affici casu aliquo etiam boni viri fortesque possunt. Atque hoc quidem etiam isti tui dicunt voluptarii graeci: quos utinam ita audires, ut erant audiendi: nunquam te in tot flagitia ingurgitasses, verum audis in praesepibus, audis in stupris, audis in cibo, & vino, sed dicunt ipsi, quod mala dolore, bona voluptate definiunt. Sapientem, etiam si in Phalaridis tauro inclusus, succesis ignibus torreat, dicturum tamen, suaue illud esse, seseque ne tantulum quidem commoveri. tantam viri tutis esse vim voluerunt, ut non posset unquam esse vir bonus, non beatus, quae est igitur poena: quod supplicium: id mea sententia, quod accidere nemini potest, nisi nocenti, suscepta fraus, impedita & oppressa mens conscientia, bonorum omnium odium, nota iusti Senatus, amissio dignitatis. Nec mihi ille, M. Regulus, quem Carthaginenses resecis palpebris, illigatum in machina, vigilando necaverunt, supplicium videtur affectus: nec C. Marius, quem Italia servata ab illo, demersum in Minturnensium paludibus, Africa denicta ab eodem, expulsus & naufragus vidit. fortunae enim ista tela sunt, non culpa. supplicium autem est poena peccati. neque vero ego si unquam vobis mala precarer, quod saepe feci, in quo dii immortales meas preces audiuerunt: morbum, aut mortem, aut cruciatum precarer. Thyesteia ista execratio est, poetae vulgi animos non sapientium mouentis, ut tu naufragio expulsus vspiciam saxi fixus asperis euisceratus latere pederes (ut ait ille) saxa spargens tabo sanie sanguine atro. Non ferrem omnino moleste, si ita accidisset: sed id tamen esset humanum.

Attingitur

Helluo natus
abdomini.

Scopuli Reipublicae.

Supplicium
non putandum
quo affici casu
boni possunt.Vir bonus
semper beatus.Reguli
mors.Thyesteia
execratio.

Oratio

M. Marcellus, q̄ ter Cōsul fuit, sūma virtute, pietate, gloria militari, periit in mari. q̄ tñ ob virtutē, glorię laude viuit. in fortuna quadā est illa mors, nō pœna putāda. quæ est igit̄ pœna: qđ suppliciu: quę saxa: quæ cruces: Ecce duos duces in puinciis populi Ro. habere exercitus, appellari Imperatores: horū alterū sic fuisse infirmatū conscientia scelerū, & fraudū suarū, vt ex ea puincia, quę fuerit ex omnib⁹ vna maxime triūphalis, nullas sit ad Senatū literas mittere ausus, ex qua prouincia modo vir omni dignitate ornatissimus L. Torquat⁹ magnis rebus gestis me referere absens Impator sit appellatus: vnde his paucis annis Cn. Dolabella, C. Curionis, M. Luculli iustissimos triūphos vidimus, ex ea te Imperatore nuncius ad Senatū allatus est nullus. Ab altero allatę literę, recitatę, relatū ad Senatū. dii immortales id ne ego optarē: vt inimicus meus, ea, qua nemo vnq̄, ignominia notaret: vt Senatus is, qui in eā iam benignitatis cōsuetudinē venit, vt eos, q̄ bene Remp. gesserint, nouis honorib⁹ afficiat, & numero dierū, & genere verborū: huius vnus literis nūciatibus non crederet: postulantibus denegaret: His ego rebus pascor, his delector, his p̄fuor: q̄ de vobis hic ordo opinatur, non secus ac de teterrimis hostibus: q̄ vos Equites Romani, q̄ ceteri ordines, q̄ cūcta ciuitas odit: q̄ nemo bonus, nemo deniq; ciuis est, q̄ mō se ciuē esse meminerit, q̄ vos nō oculis fugiat, auribus respuat, animo aspernet, recordatione deniq; ipsa cōsulatus vestri phorrescat. Hęc ego semp de vobis experiaui, hęc optaui, hęc p̄catus sum, plura etiā acciderūt, q̄ vellē. nā vt amitteretis exercitū, nunq̄ mehercule optaui. illud etiā accidit p̄ter optatū meū, sed valde ex voluntate. mihi em̄ non venerat in mentem furorē & insanīā optare vobis, in quā incidistis, atqui fuit oprandū. me tamen fugerat deorū immortalū has esse in impios & consceleratos pœnas certissimas cōstitutas. nolite. n. putare P. C. vt in scena videtis, homines consceleratos impulsu deorū terri furiarū rēdis ardētib⁹: sua quęq; fraus, suū facinus, suū scelus, sua audacia de sanitate ac mente deturbat. hęc sunt impiorū furie, hęc flammę, hęc faces. ego te non vecordem, nō furiosum, nō mente captū, nō tragico illo Horeste aut Athamante demētiore putem: qui sis ausus primū facere: nā id est caput: deinde paulo ante Torquato grauissimo, & sanctissimo viro premente cōfiteri, te prouinciā Macedoniā, in quā tantū exercitū transportasses, sine vilo milite reliquisse: Mitto de amissa maxima parte exercitus: sit hoc infelicitatis tuę, dimittēdi vero exercitus quā potes afferre causam: quā potestātē habuisti: quā legem: qđ Senatusconsultū: qđ ius: quod exemplū: quid est aliud furere: nisi non cognoscere homines, nō cognoscere leges, non Senatū, non ciuitatem, cruentare corpus suum: maior hęc est vitæ, famę, salutis tuę vulneratio. si familiā tuā dimisisses, qđ ad neminē nisi ad ipsum te pertineret, amici te tui cōstringēdū putarēt. p̄sidiū tu populi Romani, custodiā puincię, iniussu populi Senatusq; dimisisses, si tuę mentis cōpos fuisses: Ecce tibi alter effusa iā maxima p̄da, quā ex fortunis publicanorū, ex agris, vrbibusq; fociorū exhauserat, cū partim eius prædę p̄fundę libidines deuorassent, partim noua quędā, & inaudita luxuries, partim etiā in illis locis, vbi omnia diripuit, emptiones, partim permutationes ad hunc Tusculanum montē extruendū: cū illa eius immensa & intolerabilis adificatio cōstitisset: se ipsum, fascis suos, exercitum populi Romani, numen interdētūq; deorum immortalium, responsa sacerdotū, auctoritatē Senatus, iussa populi, nomen, ac dignitatē Imperii, Regi Aegyptio vēdidit. cū finis puincię tātos haberet, quātos voluerat, quātos optauerat, quātos mei capitis p̄cio periculoq; emerat: his se tenere nō potuit, exercitū eduxit ex Syria. q̄ licuit extra puinciā: tribuit se mercenariū comitem Regi Alexandrino. quid hoc turpius! In Aegyptū venit, signa cōtulit cum Alexandrinis. qñ hoc bellū aut hic ordo, aut populus suscep̄rat: cepit Alexandriā. quid aliud expectamus a furore eius, nisi vt ad Senatū tātis de rebus gestis literas mittat: hic si mētis esset suę, nisi pœnas patrię, diisq; immortalibus eas, quę grauissimę sunt, furore atq; insanīā p̄deret, ausus esset, mitto exire de prouincia, educere exercitū, bellū sua spōte gerere, in regnū iniussu populi aut Senat⁹ accedere, quæ cū plurimę leges veteres, tū lex Cornelia maiestatis, Iulia de pecuniis repetūdis planissime vetāt. sed hęc omitto. ille si nō acerrime fureret, auderet quā puinciā P. Lentulus amicissim⁹ huic ordini, cū & auctoritate Senat⁹, & sorte haberet, interposita religione sine vlla dubitatione deposuisset, eā sibi tū adsciscere, cū etiā si religio nō impediret, mos maiorū tñ, & exēpla, & grauissimę legū pœnę vetarēt: Sed qm̄ fortuna rū cōtentionē facere coepimus, de reditu Gabini omittamus: quē, etsi sibi ipse præcidit, ego tamen os vt videam hominis expecto. tuū si placet reditum cum meo conferamus. At meus quidem is fuit, vt a Brundisio vsq; Romam agmen perpetuum totius Italię viderem, neq;

Præter
optatum.

Furię im-
piorum.

Furere.

Ecce tibi.
Partim ei⁹
prædæ.

Lex Corne-
lia maiesta-
tis.

Lex Iulia re-
petundarū.

Perpetuū
agmen.

enim regio fuit villa,
nerint gratulati. qu
sum ex agris patrib⁹
liū, festi, atq; solenne
calitatis imitar fuit
sum: cū mihi ipsa
re visa est. quæ me
omnis fortunę ac lo
tibus diebus in ea
Cōsules, Patres cō
dā domū cēuerūt.
nihil incolume do
tis tuis licitorib⁹ q
la, flexionesq; quæ
ne tibi nox erat pe
cedonia nobilis imp
uir aduentus tuus:
centini municipiū
sti: quis tibi, non do
cum enim tū L. Flac
cōsulatu meo con
non longe a porta c
mis belli ac rei mili
perator appellatus e
ego numero qui tri
quidē natione cand
rogati. Togulę lictō
teruam Imperatori
Macedonicus imp
fuerit desertior. in
Cejimontana port
prissimus lacciuū
ad rem pertinet. q
cōsulibus ante te
phares. At audist
O pestis, O labe:
buno pl. cōsulatū
cia, si triūphū non
qui & mihi & ceter
piditatē suā. hoc m
bar. neq; em̄ qđ po
si te Senatus popu
cere coegisset, tñ
vt leuitatis est in
animi. Iucē, splendō
re. Cū vero nō mō
puli Ro. studio, sed
p te, sed p̄dite ciuit
rius latronib⁹ trad
bas etariū: cū orbal
bas, q̄ te p̄do amē
Pompeio consilio
homo stultus triū
nā illā laureā tibi t

enim regio fuit vlla, neq; municipiū, neq; p̄fectura, aut colonia, ex qua non publice ad me venerint gratulatū. quid dicā aduētus meos: quid effusiones hominū ex oppidis: quid concursum ex agris patrūfamilias cū cōiugibus ac liberis: quid eos dies, qui quasi deorū immortalū, festi, atq; solennes sunt aduētū meo, redituq; celebrati: vnus ille dies mihi quidē immortalitatis instar fuit, quo in patriā redi: cū Senatū egressum vidi, populūq; Romanū vniuersum: cū mihi ipsa Roma prope cōuulsa sedibus suis ad cōplectēdū cōseruatorē suū procedere visa est, quæ me ita accepit, vt nō modo omnīū generū, etatū, ordinū oēs viri, ac mulieres omnis fortunę ac loci, sed etiā mœnia ipsa viderent, & tecta vrbis ac tēpla letari. Me cōsequētib; diebus in ea ipsa domo, qua tu me expuleras, quā expilaras, quā incenderas, Pōtifices, Cōsules, Patres cōscripti collocauerūt, mihiq; (quod ante me nemini) pecunia publica ædificāda domū cēsuerūt. Habes reditū meū, confer nūc vicissim tuū, quandoquidē amissio exercitū nihil incolume domū, p̄ter os illud pristinū tuū retulisti, qui primū qua veneris cū laurearū tuis lictorib; quis scit: quos tu Mēandros, dū oēs solitudines persequeris, quæ diuerticula, flexionesq; quæstisti: quod te municipiū vidit: quis amicus inuitauit: quis hospes aspexit: nonne tibi nox erat pro die: nō solitudo pro frequentia: caupona pro oppido: nō vt redire ex Macedonia nobilis Imperator, sed vt mortuū infamis referri videret. Romam vero ipsam, scēdauit aduentus tuus: O familię nō dicam Calphurnię, sed Caluentię, neq; huius vrbis, sed Placentinū municipiū, neq; paterni generis, sed brachata cognationis dedecus, quēadmodū venisti: quis tibi, non dicam horum, aut ciuū cæterorum, sed tuorum legatorū obuiā venit: mecum enim tū L. Flaccus vir tua legatione indignissimus, atq; iis consiliis, quibus mecum in cōsulatu meo coniūctus fuit, ad cōseruandam Remp. dignior, mecum fuit, tum cū te qdam non longe a porta cū lictoribus errantem visum esse narrabat, scio item virū fortem in primis belli ac rei militaris peritū familiarem meū Q. Marriū: quorum tu legatorum p̄lio Imperator appellatus eras, cum longe abfuisset: aduentu isto tuo domi fuisse otiosum. Sed quid ego enumero qui tibi obuiā nō venerūt: qui dico venisse pene neminem, ne de officiosissima quidē natione candidatorum, cū vulgo essent & illo ipso, & multis ante diebus admoniti & rogati. Togulę lictoribus ad portā p̄sto fuerūt: quibus illi acceptis, sagula reiecerūt, & cæteruam Imperatori suo nouā p̄buerūt. sic iste tanto exercitū, tanta prouincia, trienio post Macedonicus Imperator in vrbem se intulit: vt nullius negotiatoris obscurissimi reditū vnq; fuerit desertior. in quo me ramen, qui esset paratus ad se defendendum, reprehendit, cū ego Celimontana porta introisse dixissem, responsione me mimica Esquilina introisse hō promptissimus lacessiuit. quasi vero id, aut ego scire debuerim, aut vestrū quispiam audierit, aut ad rem pertineat, qua tu porta introieris, modo ne Triūphali, quæ porta Macedonicis semp cōsulibus ante te patuit. tu inuentus es, qui cōsulari Imperio p̄ditū ex Macedonia nō triūphares. At audistis P. C. philosophi vocem. negauit se triūphi cupidū vnq; fuisse. O scelus, O pestis, O labes: cū extinguebas Senatū, vendebas auctoritatē huius ordinis, addicebas tribuno pl. cōsulatū tuū, Remp. euertebas, prodebas caput & salutē meam vna mercede prouincia, si triūphū non cupiebas, cuius tandem rei te cupiditate arfisse defendes: saepe enim vidi, qui & mihi & cæteris cupidiores prouincię viderent, triūphi nomine tegere atq; velare cupiditatē suā, hoc modo Decimus Syllanus cōsul in hoc ordine, hoc meus etiā Collega dicebat. neq; em̄ q̄ potest exercitū cupere, a parteq; p̄tere, vt non p̄texas cupiditatē triūphi. Quod si te Senatus populūq; Ro. aut nō appetentē, aut etiā recusantē, bellū suscipere, exercitū ducere coegisset, tñ erat angusti animi, atq; demissi, triūphi honorē, atq; dignitatē cōtēnere. nā vt leuitatis est inanem aucupari rumorē, vt oīs vmbas etiā falsæ glorię cōsectari: sic leuis ē animi, lucē, splendorēq; fugiētis, iustā gloriā, q̄ est fructus veræ virtutis honestissimū, repudiare. Cū vero nō mō nō postulāte, atq; cogēte, sed inuito, atq; opp̄sso Senatu, nō mō nullo populi Ro. studio, sed nullo ferēte suffragiū libero, puincia tibi ista manu p̄ciū fuerit nō euerse p̄ te, sed p̄ditę ciuitatis: cūq; omnīū tuorū scelerū hac pactio extiterit, vt si tu torā Rēp. nefariis latronib; tradidisses, Macedonia tibi ob eā rē, q̄b; tu finib; velles reddere: cū exhauriebas erariū: cū orbabas Italiā iuuetute: cū mare vastissimū hyeme trāsibas: si triūphū cōtēnebas, q̄ te p̄do amētissime, nisi p̄de, ac rapinarū cupiditas tā cęca rapiebat: Nō est integrū Cn. Pompeio consilio iam vti tuo. errauit enim, non gustarat istam tuam philosophiam, ter iam homo stultus triūphauit. Crasse pudet me tuū, qd est, q̄ cōsecto formidolosissimo bello, coronā illā laureā tibi tārope decerni volueris a Senatu: P. Seruili, Q. Metelle, C. Curio, P. Aphri

Instar immortalitatis.

Mēandri.

Caupona.

✕

Natio candidatorum officiosissima.

Porta triūphalis.

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

Manu p̄ciū

Oratio

cane, cur nō hūc audistis tā doctū hominem, tā eruditū, prius q̄ in istum errorē induceremini? C. ipsi Pontino necessario meo iam non est integrum: religionibus enim susceptis impedif. O stultos Camillos, Curios, Fabricios, Calatinos, Scipiones, Marcellos, Maximos: o amen tē Paulū, rusticū Mariū, nullius cōsiliū patres istoꝝ amboꝝ cōsulū, qui triumpharūt. Sed quoniam nā pręterita mutare nō possumus, quid cessat hic homulus ex argilla & luto fictus Epicureus, dare hęc pręclara pręcepta sapientię clarissimo & summo Imperatori genero suo? fert ille vir mihi crede gloria: flagrat, ardet cupiditate iusti & magni triūphī: nō didicit eadē ista quę tu mitte ad eū libellū: sed iā si ipsi corā cōgredi poteris, meditare quib⁹ verbis incēsam illius cupiditatē cōprimas, atq; restinguas. valebis apud hominē volitantē glorię cupiditate vir moderatus & constans, apud indoctū eruditus, apud generū focer. dices em̄, vt es homo facetus, ad persuadendum concinnus, perfectus, politus e schola. quid est Cęsar, q̄ te supplicationes tories decrete, tot dierū, tantopere delectent: in quibus homines errore ducuntur, quas dii negligūt, qui (vt noster ille diuinus dixit Epicurus) neq; propitiū cuiq; esse solēt, neq; irati. Non facies fidē scilicet cū hęc disputabis. tibi em̄ & esse & fuisse deos videbis iratos, vertes te ad alterā scholam, differes de triumpho. quid tandem habet iste currus: quid vincti ante currum duces: quid simulacra oppidorum: quid aurum: quid argētū: quid legati in egs & tribuni: quid clamor militū: quid tota illa pompa: inania sunt ista mihi crede, delectamenta pene puerorum, captare plausus, vehi per urbem, conspici velle, quibus ex rebus, nihil est qđ solidum tenere, nihil qđ referre ad voluptatem corporis possis. Quin tu me vides, qui ex qua puincia T. Flaminius, L. Paulus, Q. Metellus, T. Didius, innumerabiles alii, leui cupiditate commoti triumpharunt, ex ea sic redii, vt ad portam Esquilinam Macedonicā lauream cōculcarim: ipse cū hominibus quindecim male vestitis ad portam Cęlimontanā sitiens puenerim: quo in loco, mihi libert⁹ p̄claro Imperatori domū ex hac die biduo ante cōduxerat: quę vacua si nō fuisset, in campo Martio mihi tabernaculum collocassem. Nūmus interea mihi Cęsar neglectis vehiculis triūphalibus domi manet, & manebit. rationes ad erariū retuli cōtinuo, sicut tua lex iubebat: neq; alia vlla in re legi tuę parui, quas rationes si cognorīs, itelliges nemini plus q̄ mihi literas profuisse. ita em̄ sunt perscriptę scite, & literate, vt scriba, ad ararium qui eas retulit, perscriptis rationibus secum ipse caput sinistra manu perfricans, cōmurmurat⁹ sit. Ratio quidem hercle apparet, argentum ^{dixet du.} Hac tu oratione non dubito, quin illum iam ascendentem in currum possis reuocare. O tenebrę, O lutum, O sordes, O paterni generis oblite, materni vix memor: ita nescio quid istuc fractum, humile, demissum, sordidū, inferius etiam est, q̄ vt Mediolanēsi p̄cone auo tuo dignum esse videatur. L. Crassus homo sapientissimus nostrę ciuitatis, spiculis prope scrutat⁹ est Alpes: vt vbi hostis nō erat, ibi triūphī causam aliquā quæreret. eadē cupiditate vir summo ingenio pręditus C. Cotta nullo certo hoste flagrauit, eorum neuter triumphauit, q̄ alteri illum honorem collega, alteri mors ademūt. Irrisa est abs te paulo ante M. Pisonis cupiditas triūphandi, a qua te longe dixisti abhorrere. qui etiam si minus magnum bellum gesserat, vt abs te dictum est, tā istū honorem contemnendum non putauit. Tu eruditior q̄ Piso, prudentior q̄ Cotta, abūdātor cōsilio, ingenio, sapientiā, q̄ Crassus, ea contemnis, quę illi idiotę, vt tu appellas, p̄clara duxerunt. Qz si reprehendis q̄ cupidi laureę fuerint, cū bella aut parua aut nulla gessissent, tu tātis nationibus subactis, tantis rebus gestis, minime fructum laborum tuorum, pręmia periculorū, virtutis insignia contēnere debuisti. neq; vero cōtempstisti, licet Themista sapientior, si os tuū ferreū Senatus conuictio verberare noluit. Iam vides, quādoquidē ita mihi met fui inimicus, vt me tecū cōpararē: & digressum meū, & absentiam, & reditū ita lōge tuo pręstitisse, vt mihi illa oīa immortalē gloriā dederint, tibi sempiternā turpitudinē inflixerint. nūc etiā in hac quotidiana, assidua, urbanaq; vita splendorē tuū, gratiā, celebritatē domesticā, operā forensē, cōsiliū, auxiliū, auctoritatē, sententiā senatoriā nobis, aut verius dicam, cuiq; es infirmissimo ac desperatissimo antelaturus: Age Senat⁹ odit te, qđ eū tu facere iure cōcedis, afflictorē, & pditorē nō mō dignitatis & auctoritatis, sed oīno ordinis, ac noīs sui: videre Egtes Ro. nō possunt, quo ex ordine vir pręstantissim⁹ L. Elius est te Consule relegatus: plebs Romana perditū cupit, in cuius tu infamiā ea, q̄ per latrones, & p̄ seruos de me egeras, cōtulisti: Italia cūcta execrat, cuius idē tu superbissime decreta & p̄ces repudiasti. fac huius odiū tāti, ac vniuersi periculū si audes. instant post hominū memoriā paratissimi, magnificentissimiq; ludī: quales nō modo nunq̄ fuerunt, sed ne quomodo fieri quidem posthac possint, possum

Homulus.

Plautus in Trinūmo.

L. Crassus spiculis p̄p̄e scrutat⁹ Alpes.

Idiotę.

Infirmissimo.

Desperatissimo.

Fac piculū.

In

vlo pacto suspicari
clame: ne id qđ est
disputas: existimari
bito, nō audebit a
cū P. Clodio hoc
relinquet. solet in
referre. nam q̄ vob
par, q̄ sordidus q̄
deatur, nihil scitot
augm in isto nolit
nūo, ac libero dign
ne magnopere qui
ces: & hi, ne contē
sed multa carne se
idem attrientis: pit
stipari, quini in lea
galli cantrū audiuit
hęc nota sunt: non
minem, atq; erudit
cus, qui cū isto viu
aliis est, aut ipse se
fugit eius amicitia
vna viueret, nec fer
nū eruditissimorū,
cureos omnis res q̄
aut si ad nos, nihil
ter intelligenti sap
tē tantopere lauda
lius hanc oratione
uentū arbitrat. C
dus (quomodo ai
rū disertū decerne
voluptatis⁹. quid
puli Roma. esse n
te ceteros Epicur
ita elegans, nihil v
ter, non vt impuri
tam. deuenit, aut p
sapientis, & tanta ci
famā verebat: roga
bidines, omnia cō
in quibus, si quis v
& audita recitat
te abhorret. & tū
liore fortuna, fort
bēdi induxit philo
cii, & beneuendi
idem casus illū ign
peratissime pecudis
dasset, que quidē tan
inuidia nocuit. sed
ue libero scriptū e
uit. at hoc nūq; op
incisum est, vicitis

ullo pacto suspicari. Da te populo, committe ludis, sibilū metuis: vbi sunt vestre scholę: ne acclamet: ne id quod est curare philosophi. manus tibi ne afferant, times. dolor enim est malū, vt disputas: existimatio, dedecus, infamia, turpitudine, verba sunt, atq; ineptiæ. sed de hoc nō dubito, nō audebit accedere ad ludos. cōuiuū publicū non dignitatis causa inibit: nisi forte, vt cū P. Clodio hoc est comptoribus suis cœnet. sed plane animi sui causa ludos nobis idiotis relinquet. solet in disputationib⁹ suis oculorū, & aurū delectariōi, abdominis voluptates anteferre. nam q̄ vobis iste tantūmodo improbus, crudelis olim furunculus, nūc vero etiā rapax, q̄ sordidus, q̄ contumax, q̄ superbus, q̄ fallax, q̄ perfidiosus, q̄ impudens, q̄ audax eē videatur, nihil scitote esse luxuriosū, nihil libidinosius, nihil posterius, nihil nequius. luxuriā autē in isto nolite hanc cogitare: est enim quedā, q̄q̄ omnis est vitiosa, atq; turpis, tñ ingenūo, ac libero dignior. nihil apud hūc lautū, nihil elegans, nihil exquisitū (laudabo inimicū) ne magnopere quidem quicq̄ præter libidines sumptuosum. Toreuma nullum, maximi calices: & hi, ne contemnere suos videat, Placentini: extracta mensa non conchylis aut piscib⁹, sed multa carne subrancida. serui sordidati ministrant, nonnulli etiam senes: idem coquus, idem atriensis: pistor domi nullus, nulla cella, panis & vinum a propola, atq; de cupa: Græci stipari, quini in lectulis, sæpe plures, ipse solus, bibiturus quæ eodem de folio ministrent. vbi galli cantū audiuit, auum suum reuixisse putat, mensam tolli iubet. Dicit aliquis vnde tibi hæc nota sunt: non mehercule cōtumelię causa describam quenq̄, præsertim ingeniosum hominem, atq; eruditū. cui generi esse ego iratus, ne si cupiam quidem, possum. Est quidam græcus, qui cū isto viuit, homo, vere vt dicam, sic enim cognoui, humanus, sed rādū, q̄dū cum aliis est, aut ipse secū, is cum istum adolescentem iam tū cū hac diis irata fronte vidisset, non fugit eius amicitiam, cū esset præsertim appetitus: dedit se in consuetudinem, sic, vt prorsus vna viueret, nec fere ab isto vnq̄ discederet. non apud indoctos, sed vt ego arbitror, in hominū eruditissimorū, & humanissimorū cœtu loquor. audistis profecto dici, philosophos Epicureos omnis res, quæ sunt homini expetendę, voluptate metiri. recte an secus, nihil ad nos: aut si ad nos, nihil ad hoc tempus. sed tamen lubricum genus orationis, adolescenti nō acriter intelligenti sæpe præceps. itaq; admiffari⁹ iste simulatq; audiuit a philosopho voluptatē tantopere laudari, nihil expiscatus est: sic suos sensus voluptarios omnis incitauit, sic ad illius hanc orationē adhinnit, vt non magistrum virtutis, sed auctorem libidinis a se illū inuentū arbitraret. Græcus primo distinguere, atq; diuidere illa quæadmodū dicerent. iste claudus (quomodo aiunt) pilam retinere: quæ acceperat testificari, tabulas obsignare velle, Epicurū disertū decernere: & tamen dictū opinor, se nullū bonū intelligere posse demptis corporis voluptatib⁹. quid multa: græcus facilis, & valde venustus, nimis pugnavit contra Senatorē populū Roma. esse noluit. est autē hic, de quo loquor, nō philosophia solū, sed etiā literis, quæ fere ceteros Epicureos negligere dicunt, perpolitus. Poema portro facit ita festiuū, ita cōcinnū, ita elegans, nihil vt fieri possit argutius. in quo reprehendat eū licet, si qui volet, modo leuiter, non vt impurū, non vt improbū, non vt audacē, sed vt græculum, vt assentatorē, vt poetam, deuenit, aut potius incidit in istū eodē deceptus supercilio græcus, atq; aduena, quo tam sapiens, & tanta ciuitas, se reuocare nō poterat familiaritate implicatus, & simul inconstantiē famā verebat: rogatus, inuitatus, coactus, ita multa ad istū de isto scripsit, vt omnes hoīs libidines, omnia cœnarū genera, conuiuiorūq; adulteria eius delicatissimis versib⁹ expresserit. in quibus, si quis velit, possit istius tanq̄ in speculo vitā intueri: ex quibus multa a multis lecta & audita recitarē, nisi vereretur ne hoc ipsum genus orationis, quo nūc vtor, ab hui⁹ loci more abhorreret. & simul de ipso, quod scripsit, detrahī nolo. quod si fuisset in discipulo cōparādo meliore fortuna, fortasse austerior & grauior esse potuisset. sed eū casus in hac cōsuetudinē scribēdi induxit philosopho valde indignā: siquidē philosophia vt fert virtutis cōtinet, & officii, & beneviuendi disciplinam. quā qui profiteer, grauiissimā mihi sustinere personā videt. sed idem casus illū ignarū quid profiteret, cū se philosophū esse diceret, istius impurissime ac intemperatissime pecudis cœno & sordib⁹ inquinavit: qui modo res gestas Cōsularis mei cū laudasset, quæ quidē laudatio hominis turpissimi mihi ipsi erat pene turpis, non vlla tibi inquit inuidia nocuit, sed versus tuū, nimis magna pœna te Cōsule cōstituta est, siue malo poeta, siue libero. scripsisti enim versus. Cedant arma togę, quid tum: hæc res tibi fluctus illos excitauit, at hoc nusq̄ opinor scriptum fuisse in illo elogio, quod te Cōsule in sepulcro Reipub. incisum est, velitis, iubeatis, vt, nō q̄ M. Cicero versum fecerit, sed q̄ vindicari. Veruntamē

Idiotæ.

Furunculus

Caro subrancida.

Panis & vinū a propola, atq; de cupa.

Admiffari⁹
Expiscatus
Adhinnire
Claudus pilā retinere;

Philosophia.

Elogium.

Oratio

Aristarch⁹
Phalaris.
Cedant ar-
ma togæ.
Toga infi-
gne pacis
& otii: ar-
ma belli.
Concedat
laurea lau-
di.

Compensa-
re cū vno.

Probara mi-
hi causa.

Domiciliū
sermonū in
aurib⁹ col-
loc.

qm̄ te non Aristarchum, sed Phalarin grammaticum habemus, qui nō notā apponas ad ma-
lum versum, sed poetam armis persequare: scire cupio quid tandem isto in versu reprehē-
das! Cedant arma togæ: tuæ dicis, inquit, togæ summū Imperatorem esse cessurum. quid nūc
te asine literas doceam! nō opus est verbis, sed fustibus. nō dixi hanc togā, qua sum amictus,
nec arma, scutum, & gladium vnus Imperatoris: sed q̄ pacis est insigne, & otii toga, con-
tra autem arma tumultus atq; belli, more poetarum locutus, hoc intelligi volui: bellū, ac tu
multum paci, atq; otio concessurum, quare ex familiari tuo Græco illo poeta: probabit gen⁹
ipsum, & agnoscat, neq; te nihil sapere mirabit. At in illo altero inquit hæres. Concedat lau-
rea laudi. Immo mehercule habeo tibi gratiam: hærerem enim, nisi tu me expedisses. nam cū
tu timidus ac tremens tuis ipse furacissimis manibus detractam cruētis fascibus lauream ad
portam Esquilinam abiecasti, indicasti non modo amplissime, sed etiam minime laudī laureā
concessisse. Atq; ista ratione hoc tamē intelligi scelerate vis, Pompeium inimicum mihi isto
versu esse factum: vt si versus mihi nocuerit, ab eo, quem is versus offenderit, videatur mi-
hi pernicies esse quæsitā. Omitto, nihil istum versum pertinuisse ad illum: non fuisse meū, quē
quantum potuissem multis sæpe orationibus scriptisq; decorassem, hunc vno violare versu.
Sed sit offensus primo, nonne compensabit cum vno versiculo tot mea volumina laudū sua-
rum! Q; si est commotus, ad perniciem ne non dicam amicissimi, non ita de sua laude me-
riti, non ita de Republica, non Consularis, non Senatoris, non ciuis, non liberi: in hominis ca-
put ille tam crudelis propter versum fuisset: tu quidem, tu apud quos, de quo dicas intelli-
gis: cōplecteris amplissimos viros ad tuum & Gabinii scelus, neq; id occulte. nam paulo an-
te dixisti, me cū iis confligere, quos despicerem: non attingere eos, qui plus possent, q̄bus ira-
tus esse deberem, quorum quidem: quis enim non intelligit quos dicas! q̄ non est vna causa
omnium, tamen est omniū mihi probata. me Cn. Pompeius multis obsistentib⁹ eius erga me
studio, atq; amoris semper dilexit, semper sua cōiunctione dignissimum iudicauit, semper non
modo incolumem, sed etiā amplissimū, atq; ornatissimum voluit esse. vestrę fraudes, vestrum
scelus, vestrę criminationes insidiarū mearū, illius periculis nefarie ficta, simul eorū, qui
familiaritatis licētia, suorū improbissimorū sermonū domiciliū, in aurib⁹ eius impulsu ve-
stro collocauerūt, vestrę cupiditates puinciarū, effecerūt, vt ego excluderem, oēsq; q̄ me, q̄ il-
lius gloriā, q̄ Rēp. saluā esse cupiebāt, sermone atq; aditu prohiberent. Quib⁹ rebus est perse-
ctum, vt illi plane suo stare iudicio nō liceret, cū certi hoīes nō studiū eius a me alienassent,
sed auxiliū retardassent. Nonne ad te L. Lentulus, qui tū erat Prætor, nō Q. Sanga, nō L. Tor-
quatus pater, nō M. Lucullus venit! qui oēs ad eū multiq; mortales oratū in Albanū obsecra-
tūq; venerant, ne meas fortunas desereret cū Reip. salute coniūctas. quos ille ad te, & ad tuū
collegā remisit, vt causam publicā susciperetis, vt ad Senatū referretis: se cōtra armatū Tri-
bunū pl. sine cōsilio publico decertare nolle, cōsulib⁹ ex S. C. Remp. defendētib⁹ se arma susce-
pturū. Ecquid infelix recordaris, quid respōderis! In quo illi oēs quidē, sed Torquatus p̄ter cę-
teros furebat cōtumacia respōsi tui: te non esse tā fortem q̄ ipse Torquat⁹ in Consulatu fuis-
set, aut ego: nihil opus esse armis, nihil cōtētiōe: me posse iterū Remp. saluare si cessissem: in-
finitam cędem fore, si restitisssem. deinde ad extremū neq; se, neq; generū, neq; Collegam suū,
tribuno plebis defuturum. hic tu hostis ac proditor aliis me inimiciorem q̄ tibi debere esse
dicis! Ego C. Cæsare nō eadem de Rep. sensisse, quæ me, scio: sed tamen, qd̄ iā de eo, his audiē-
tib⁹, sæpe dixi, me ille sui totius Consulatus, eorumq; honorum, quos cū pximis cōmunica-
uit, sociū esse voluit, detulit, inuitauit, rogauit. nō sum ego propter nimiam fortasse cōstātia
cupiditatē adductus ad causam: non postulabam vt ei charissim⁹ essem, cuius ego beneficiis
quidē sententiam meā tradidisssem. Adducta res in certamen te Cōsule putabatur, vtrū quæ
superiore anno ille gessisset, manerent, an rescinderent. quid loquar plura! si tātum ille in me
esse vno roboris, & virtutis putauit, vt ea, quæ ipse gesserat, conciderēt, si ego restitisssem, cur
non ignoscam, si anteposuit suam salutem meā! Sed præterita omitto, me vt Cn. Pompeius
omnibus suis studiis, laboribus, vitæ periculis cōplexus est, cū municipia pro me adiret, Ita-
lię fidem imploraret, P. Lentulo Consuli auctori salutis meę frequēs assideret, Senatui senten-
tiam præstaret, in cōcionibus non modo se defensorē salutis meę, sed etiā supplicē pro me p̄fi-
teret: huius voluntatis eū, quē multū posse itelligebat, mihi nō inimicū esse cognorat, sociū
sibi & adiutorē C. Cæsare adiūxit. Iam vides me tibi non inimicū, sed hostē: illis, quos descri-
bis, non modo non iratum, sed etiam amicū esse debere, quorum alter, id qd̄ meminero semp,

æque mihi fuit amicus, ac sibi: alter, id quod obliuiscar aliquando, sibi amicior quam mihi. Deinde hoc ita fit, ut viri fortes, etiam si ferro inter se comminus decertarint, tamen illud contentionis odium simul cum ipsa pugna armisque ponant. Atque me ille odisse nunquam potuit, ne tum quidem cum dissidebamus, habet hoc virtus, quam tu ne de facie quidem nosti, ut viros fortes species eius, & pulchritudo etiam in hoste posita delectet. Equidem dicam ex animo P. C. quod sentio, & quod vobis audientibus sepe iam dixi, si mihi nunquam amicus C. Cæsar fuisset, sed semper iratus: si aspiceretur amicitiam meam, seseque mihi implacabilem inexpiabilemque præberet: tamen ei, cum tantas res gessisset, gereretque quotidie, non amicus esse non possem: cuius ego imperio non Alpium vallum contra ascensum transgressionemque Gallorum, non Rheni fossam guttibus illis redundantem, Germanorum immanissimis gentibus obicicio, & oppono, per fecit ille, ut si montes resedissent, annes exaruisissent, non nature præsidio, sed victoria sua rebusque gestis Italiam munitam haberemus. sed cum me expectat, diligit, omni laude dignum putet, tu me a tuis inimicitias ad similitudinem reuocabis: sic tuis sceleribus Reip. præterita facta refricabis: quod quidem tu, qui bene nosse coniunctionem meam, & Cæsaris, eludebas, cum a me tementibus omnino labris, sed tamen cur tibi nomen non deferrem requirebas, quod quod ad me attinet, nunquam istam imminuam curam inficiando tibi: tamen est mihi considerandum quantum illi tantis Reip. negotiis, tantoque bello impedito, ego homo amicissimus, sollicitudinis atque oneris imponam. nec despero tamen, quod languet iuuentus, nec perinde atque debeat in laudis & glorie cupiditate versetur, futuros aliquos, qui abiectum hoc cadauer, consularibus spoliis nudare non nolint: præferim tam afflicto, tam infirmo, tam eneruato reo: qui te ita gesseris, ut timeres, ne indignus beneficio videreris, nisi eius, a quo missus eras, simillimus extitisses. An vero tu parum putas inuestigatas esse a nobis labe imperii tui, stragesque prouinciæ: quas quidem nos non vestigiis odorantes ingressus tuos, sed totis volutationibus corporis, & cubilibus persecuti sumus. notata a nobis sunt & prima illa scelera in aduentu tu, cum accepta pecunia a Dyrrhachinis ob necem hospitii tui Platoris, eius ipsius domum euertisti, cuius sanguinem addixeras: eumque seruis symphoniacis, & aliis muneribus acceptis timentem & multum dubitantem confirmasti, & Thessalonicam fide tua venire iussisti, quem ne maiorum quidem more supplicio affecisti, cum miser ille securibus hospitii sui ceruices subicere gestiret: sed ei medico, quem tecum eduxeras, imperasti, ut venas hominis incidere. Tum quidem tibi etiam accessio fuit ad necem Platoris, Pleuratus eius comes, quem ne casti verberibus summa senectute confectum. Idemque tu Rabocentum Bessicæ gentis principem, cum te trecentis talentis Regi Cotto vendidisses, securi percussisti: cum ille ad te legatus in castra venisset, & tibi magna præsidia & auxilia a Bessis peditum equitumque polliceretur. neque eum solum, sed etiam ceteros legatos qui simul venerant: quorum omnium capita Regi Cotto vendidisti. Denseleris, quem natio semper obediens huic imperio, etiam in illa omnium barbarorum defectione Macedonica, C. Sestium prætorem tutata est, nefarium bellum & crudele intulisti: eisque cum fidelissimis sociis uti posses, hostibus uti acerrimis maluisti. Ita perpetuos defensores Macedoniæ, vexatores, ac perditores effecisti. vectigalia nostra perturbauerunt, vrbes ceperunt, vastarunt agros, socios nostros in seruitutem adduxerunt, familias arripuerunt, pecus abegerunt, Thessalonicenses, cum oppido desperassent, munire arcem coegerunt. A te Iouis Velsuri fanum antiquissimum barbarorum, sanctissimumque direptum est. tua scelera dii immortales in nostros milites expiauerunt, qui cum vno genere morbi affligerentur, neque se recreare quisquam posset, qui semel incidisset: dubitabat nemo, quin violati hospites, legati necati, pacati atque socii nefario bello lacerati, fana vexata, hanc tantam efficerent vastitatem. Cognoscis ex particula parua scelerum & crudelitatis tue genus vniuersum, quid auaritiæ, quem criminibus infinitis implicata est, summam nunc explicem: generatim ea, quæ maxime nota sunt, dicam. nonne sestertium centies & octogies, quod, quasi vasarii nomine, in venditione mei capitis ascripseras, ex ærario tibi attributum Romæ in questu reliquisti: nonne cum CC. talenta tibi Apolloniæ Romæ dedissent, ne pecunias creditas soluerent, vltro Fufidium Equitem Ro. hominem ornatissimum, creditorem debitoribus suis addixisti: nonne hyberna cum legato, præfectoque tradidisses, euertisti miseris funditus ciuitates: quem non solum bonis sunt exhaustæ, sed etiam nefarias libidinum contumelias turpitudinesque subierunt, qui modus tibi fuit frumenti estimandi: qui honorarii: si quidem potest vi & metu extortum honorarium nominari, quod cum præque omnes, tum acerbissime Bæotii, &

Virtutis species etiam in hoste posita delectat. De facie nosti.

Labris tementibus.

Addicere, Fide tua venire.

Denseleris.

Iouis Velsuri fanum. Expiauerunt scelera in nostros.

Vasarium.

Oratio

Byzantiū, Cherronēses, Theſſalonica ſenſit. vnus tu dominus, vnus aſſimator, vnus venditor, tota in puincia, per trienniū frumenti omnis fuiſti. Quid ego rerū capitaliū q̄ſtiones, rerum pactiones, redēptiones, acerbiffimas damnationes, libidinofiffimas liberationes pferam: tantū locū aliq̄e cū mihi notū ſenſeris, tecū ipſe licebit quot in eo genere & quāta ſint crimina recordere. Quid: illam armorū officinam ecquid recordaris: cū omni totius puincię p̄ core compulſo, pellīū nomine, omnē queſtū illū domesticū paternūq̄ renouaſti: videras em̄, grandis iā puer bello Italico repleti queſtu veſtram domū: cū pater armis faciēdis tuus praeſuiſſet. quid: vectigalē puinciā, ſingulis rebus, quecūq̄ venirent, certo portorio impoſito, ſeruis tuis publicanis a te factam eſſe meminifſti: quid: cēturiatus palam venditos: quid: per tuum ſeruulum ordines aſſignatos: quid: ſtipendium militibus per omnes annos a ciuitatibus menſis palam proſcriptis eſſe numeratum: quid: illa in Pontum proſectio & conatus tuus: quid debilitatio, atq̄ abiectio animi tui, Macedonia Pratoria nunciata: cum tu non ſolum q̄ tibi ſuccedereſ, ſed q̄ Gabiniō nō ſuccederetur, exanguis & mortuus concidiſti: quid queſtor Aedilitius reiectus praeſcriptus: legatorum tuorum optimus abs te q̄ſq̄ violatus: tribunū militū nō recepti: M. Bebius vir fortis interfectus iuſſu tuo: quid q̄ tu toties diffidens, ac deſperans rebus tuis, in fordibus, lamentis, luctuq̄ iacuiſti: q̄ populari illi ſacerdoti ſexcentos ad beſtias amicos ſociosq̄ miſiſti: quid: q̄ cū ſuſtentare vix poſſes mœrorē tuū, dolorēq̄ deſſionis, Samothraciā te primum, inde Tarſum cū tuis teneris ſaltatoribus, & cū Antobulo, Arhamante, & Timocle formoſis fratribus cōtulifſti: quid: cū inde te recipiens, in villa Euchadię, q̄ fuit vxor exegifſti: iacuiſti mœrens aliquot dies: atq̄ inde obſoletus Theſſaloniam omnibus inſciētibus noctuq̄ veniſti, qui cū concursum plorantiū, ac tēpeſtatem querelarum ferre nō poſſes, in oppidū deuū Beroam pfugiſti, quo in oppido cū tibi ſpe falſa, q̄ Q. Acharium nō eſſe ſucceſſurū putares, animos rumor inſaſſet, quo te modo ad tuā intemperantiā ſclerate innouaſti: Mitto aurū coronariū, q̄ te diuiffime torſit: cū modo velles, modo nolles. lex em̄ generi tui & decerni, & te accipere vetabat, niſi decreto triumpho, in quo tu accepta tamē & deuorata pecunia Vtinachorū, centū talenta euomere nō poteras. vocabula tantū pecuniarū & genera mutabas. Mitto diplomata tota in puincia paſſim data: mitto numerū nauīū, ſummamq̄ pręde: mitto rationē exacti imperatiq̄ frumētī: mitto ereptam libertatē populis, ac ſingulis, qui erāt affecti pręmiis nominatim: quorū nihil eſt, q̄ non ſit lege Iulia, ne fieri liceat, ſancitū diligēter. Aetoliā, q̄ procul a barbaris diſiuncta gentibus in ſinu pacis poſita medio fere Gręcię gremio cōtinēt, O pœna, O furia ſociorū, decedens miſeram pdidiſti. Arfinoan Thracum, Neopactū, vt modo tute indicafſti, nobiles vrbes, atq̄ plenas fateris ab hoſtibus eſſe captas, quibus autē hoſtibus: nēpe his, quos tu Ambracię ſedens, primo tuo aduentu ex oppidis Aggrinarū, atq̄ Dolopum demigrare, & aras, & focos relinquere coegifſti. hoc tu in exitu pręclare imperator, cū tibi ad priſtinas clades acceſſio fuiſſet Aetolię repentinus interitus, exercitū dimiſiſti: neq̄ vllā pœnā, q̄ tāto facinori deberetur, nō maluiſti ſubire, q̄ numerū tuorū militū reliquiasq̄ cognoscere. Atq̄ vt duorū Epicureorum ſimilitudinē in re militari imperioq̄ videatis: Albutius cū in Sardinia triūphaſſet, Romę damnatus eſt. hic cū ſimilē exitū ſpectaret, in Macedonia Trophęa poſuit: eaq̄, q̄ bellicę laudis, victorięq̄ oēs gentes inſignia & monumēta eſſe voluerūt, noſter hic prepoſterus Imperator amiſſorū oppidorū, ceſarū legionū, puincię p̄ſidio, & reliquis militibus orbatę ad ſempiternum dedecus ſui generis & nominis indicia cōſtituit. idemq̄, vt eſſet q̄ in baſi trophæorū incidi, inſcribiq̄ poſſet, Dyrrhachiū vt venit decedēs, obſeſſus eſt ab iis ipſis militibus, quos paulo ante Torquato reſpōdit beneficii cauſa ab ſe eſſe dimiſſos, quibus cū iuratus affirmafſet, ſe, que deberentur, poſtero die perſoluturū, domū ſe abdidit. inde nocte intēpeſta crepidatus veſte ſeruili nauē cōſcendit, Brundifiūq̄ vitauit, & vltimas Adriani maris oras petiuit: cum interim Dyrrhachiū milites domū, in qua iſtū eſſe arbitrabant, obſidere cœperūt: & cū latere hominē putarēt, ignes circūdederūt. quo metu cōmoti Dyrrhachini, pfugiſſe noctu crepidatū imperatorē indicauerūt. illi autē ſtatua iſtius p̄ſimilē, quā ſtare celeberrimo in loco voluerat, ne ſuauiſſimi hominis memoria moreret, deturbāt, affligunt, comminuūt, diſſipant. ſic odiū q̄ in ipſum attulerāt, id in eius imaginē ac ſimulacrū pfuderūt. Que cum ita ſint: non em̄ dubito, quin cū hec que excellunt, me noſſe videas, nō exiſtimes, mediā illā partem & turbā flagitiorū tuorū mihi eſſe inauditā: nihil eſt q̄ me hortere, nihil eſt q̄ iuites, admoneri me ſatis eſt: admonebit autē nemo alius, niſi Reip. tēpus: q̄ mihi qdē magis videt,

Aurū Coronarium.

Diplomata

Incidi i baſi.

Crepidat⁹.

In A

q̄ tu vnq̄ arbitratus
poſthac iudices ſim
non legerit. nulli
non iniquitas ad ſim
minum libido del
tempus aut me ipſ
dem, vt p̄ulo ante d
q̄, damnationes, exp
dere innocenti, qd f
flagratur, obigit P
cum, & Reip. pœna
ſul maximis Remp
ſceleris ac conſciē
ctor tuus prouinci
tate, qui illum ince
tur: An ego expecte
dem omnes mortale
tu, quis villo honore
ſulatus tui, facta, mo
nati: Tribuni Mil. im
dimiſſi abs te, ſed di
Theſſalia vexata, Jac
pra: Parthini, & Bull
philochia, Perrhebia,
amiſſa: Dolopes ſiuit
locis negotiantur, te
niſſe ſenſerunt. Ad h
tentię damnationis
deſertus ab amicis,
ta triumpho mentio:
des. Ex illo fonte & ſ
da ad portam reliq̄
ciauiſti: qui ſi nihil
illa vberriſſa ſupple
gitaras id, quod Im
riſus, te commentat
ad Senatū a te ben
per ita perſuaſum fu
q̄ in tabellis pauco
namq̄ pendere: te ind
quem ſtipendiarū, q̄
quem Tribuni mil
runt, omni cruciat
non apud Equites ſ
ignoscendum dari po
mittere audeat, qui
extremum qd poſſet
ctum, contemptum,
quicquid increpuiſſe
auctoritate ſine vll
volui, vidi. Quare ſi
dius forte fiet, ſruat
q̄ reū: nec minus hę

q̄ tu vn̄q̄ arbitratus es, appropinquare. Ecquid vides, ecquid sentis, lege iudiciaria lata, quos
 posthac iudices simus habituri: non æque legetur quisquis voluerit: nec quisquis noluerit,
 non legetur, nulli conicietur in illum ordinem, nulli eximentur: non ambitio ad gratiam,
 non iniquitas ad simulationem, conicietur. Iudices iudicabunt ii, quos lex ipsa, nō quos ho-
 minum libido delegerit, qđ cum ita sit, mihi crede, neminē inuitus inuitabis: res ipsa & reip.
 tempus aut me ipsum, qđ nolim, aut alium quempiam, aut inuitabit, aut dehortabitur. Ege-
 dem, vt pzulo ante dixi, non eadem supplicia esse in hominibus existimo, que fortasse pleriq̄
 q̄, damnationes, expulsiones, neces, deniq̄ nullam mihi pœnam videtur habere id, quod acci-
 dere innocenti, qđ forti, quod sapienti, qđ bono viro, & cui potest, damnatio ista, que in te
 flagrat, obrigit P. Rutilio, quod specimen habuit hęc ciuitas innocentie, maior mihi iudi-
 cum, & Reip. pœna illa visa est, q̄ Rutilii. L. Opimius eiectus est a patria is, qui Prætor, & Cō-
 sul maximis Remp. periculis liberarat. non in eo, cui facta est iniuria, sed in iis, qui fecerunt,
 sceleris ac conscientie pœna remansit. At cōtra bis Catilina absolutus: emissus etiam ille au-
 ctor tuus prouincie, cum stuprum Bonę deę puluinaribus intulisset, quis fuit in tanta ciui-
 tate, qui illum incesto liberatum, non eos, qui ita iudicarunt, pari scelere astrictos arbitrare-
 tur? An ego expectem, dum de te quinq̄ & septuaginta tabellę diripiantur: de quo iam pri-
 dem omnes mortales omnium generum, atatum, ordinum iudicauerunt: quis enim te ad-
 itu, quis vlllo honore, quis deniq̄ communi salutatione dignum putet: omnes memoriã con-
 sulatus tui, facta, mores, faciem deniq̄, ac nomen a Rep. detestantur. legari qui vna fuere, alie
 nati: Tribuni Mil. inimici: centuriones, & si qui ex tanto exercitu reliqui milites existunt, nō
 dimissi abs te, sed dissipati te oderunt, tibi pestem exoptant, te execrantur: Achaia exhausta,
 Thessalia vexata, lacerata Athenæ, Dyrrhachium & Apollonia exinanita, Ambracia dire-
 pra: Parthini, & Bullienses illusi: Epirus excisa: Locri, Phocii, Bœotii exusti: Acarnania, Am-
 philochia, Perrhebia, Athamanumq̄ gens vendita: Macedonia condonata barbaris: Aetolia
 amissa: Dolopes finitimiq̄ montani oppidis atq̄ agris exterminati: ciues Romani qui in his
 locis negotiantur, te vnum, solum, suum depeculatorem, vexatorem, prædonem, hostem, ve-
 nisse senserunt. Ad horum omnium iudicia tot atq̄ tāta, domesticum iudicium accessit, sen-
 tentie damnationis tuæ, occultus aduentus, furtiuum iter per Italiam, introitus in urbem
 desertus ab amicis, nullæ ad Senatū e prouincia literæ, nulla trinis æstiuis gratulatio, nul-
 la triumphī mentio: non modo quid gesseris, sed ne quibus in locis quidem fueris, dicere au-
 des. Ex illo fonte & seminario triumphorum, cum arida folia laureę retulisses, cum ea abie-
 cta ad portam reliquisti, tum tu ipse de te sententiam tulisse videris, tum iudicium pronun-
 ciauisti: qui si nihil gesseras dignum honore, vbi exercitus: vbi sumptus: vbi imperium: vbi
 illa vberima supplicationibus triumphisq̄ prouincia: sin autē aliquid sperare volueras: co-
 gitaras id, quod Imperatoris nomē, quod laureati fasces, qđ illa trophęa plena dedecoris, &
 risus, te commentatum esse declarant: quis te miserior: quis te damnator: quis neq̄ scribere
 ad Senatū a te bene Rempub. esse gestam, neq̄ presens dicere ausus es? An tu mihi, cui sem-
 per ita persuasum fuerit, non euentis sed factis cuiusq̄ fortunam ponderari: dicere audes: ne-
 q̄ in tabellis paucorum iudicum, sed in sententiis omnium ciuium famam nostram fortu-
 namq̄ pendere: te indemnatum videri putas: quem socii, quem fœderati, quem liberi populi,
 quem stipendiarii, quem negotiatores, quem publicani, quem vniuersa ciuitas, quem Legati,
 quem Tribuni militares, quem reliqui milites, qui ferrum, qui famem, qui mortem effuge-
 runt, omni cruciatu dignissimum putant: cui non apud Senatū, non apud vllum ordinē,
 non apud Equites Romanos, non in vrbe, non in Italia maximorum scelerum venia vlla ad
 ignoscēdum dari possit, qui se ipsum oderit, qui metuat omnis, qui suam causam nemini cō-
 mittere audeat, qui se ipsum condemnet. Nunq̄ ego sanguinem expetiui tuum: nunq̄ illud
 extremum qđ posset esse improbis & probis commune supplicium, legis, ac iudicii, sed abie-
 ctum, contemptum, despectum a ceteris, a te ipso desperatum, & relictum, circumspectatē oīa,
 quicquid increpuisset pertimescentem, diffidentem tuis rebus, sine voce, sine libertate, sine
 auctoritate, sine vlla specie Consulari, horrentem, trementem, adulantem omnis, videre te
 volui. vidi. Quare si tibi euenerit, quod metuis ne accidat, equidē nō moleste ferā, sin id tar-
 dius forte fiet, fruar tamē tua indignitate: nec minus libenter metuentē videbo ne reus fias,
 q̄ reū: nec minus letabor cū te semper sordidū, q̄ si paulisper sordidatum viderem.

Detestantē
a republī.

Dānator.